

“Місто весни” (“City of Spring”), performed by Океан Ельзи in collaboration with Один в каное. It's written by Святослав Вакарчук (Sviatoslav Vakarchuk) and evokes a nostalgic, evocative walk through Lviv.

Чому мені сніться, як знову і знову Гуляєм з тобою по рідному Львову? Там пахне весною і сонце сідає На березі річки, якої немає. І дивляться леви на тебе ласкаво, І варять бажання із запахом кави, І вільно на розі між пеклом і раєм У Львові так просто своє не вмирає...	Why do I keep dreaming, again and again That we're walking together through our native Lviv? There it smells like spring, and the sun is setting On the bank of a river that doesn't exist. And the lions look at you so tenderly, And brew up desires in the scent of coffee, And freely at the corner between hell and heaven In Lviv, what is yours simply does not die...
Дихає місто весні моє...	My city of spring is breathing...
Місто весні моє...	My city of spring...
Бентежне століття загоює рани, Ще до повноліття тут всі — ветерани... Наповнене світлом, минуле прощає, Чомусь тут ніколи не хочеться чаю, Не хочеться снігу, не хочеться слави, Нехай дістається церквам з хоругвами! Ми просто з тобою удвох погуляєм На березі річки, якої немає...	A troubled century is healing its wounds, Here, everyone's a veteran before they grow up... The past, filled with light, somehow forgives, For some reason, you never want tea here, You don't want snow, you don't want fame, Let the churches with banners have all of that! We'll simply take a walk, just the two of us By the banks of a river that doesn't exist...
Дихає місто весни моє...	My city of spring is breathing...
Місто весни моє...	My city of spring...
Чому ми не можемо забути про зливи? Мабуть, для героїв ми надто вразливі. Стіни і леви нам не дозволяють Розвіяти попіл, в якому ніяк не згаснуть Ті сни, у яких я і знову, і знову Гуляю з тобою по рідному Львову... Там пахне весною і сонце сідає На березі річки, якої давно вже немає...	Why can't we forget the downpours? Maybe we're just too fragile for heroes. The walls and the lions won't let us Scatter the ashes where nothing stops burning Those dreams where, again and again, I walk with you through our native Lviv... It smells like spring there, and the sun is setting By the river that has long since disappeared...
Дихає місто весни моє...	My city of spring is breathing...
Місто весни моє...	My city of spring...